

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122278411
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6122278411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu OB-BELSTAV, s.r.o., so sídlom 023 52 Olešná č. 500, IČO: 36 396 605 v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 proti žalovanému Fakultná nemocnica Trenčín, so sídlom Legionárska 641/28, 911 71 Trenčín, IČO: 00 610 470 v konaní zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická č. 46/276, 911 01 Trenčín, IČO: 36 837 857 o zaplatenie 499,68 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Cb/31/2022 zo dňa 13. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Cb/31/2022 zo dňa 13. decembra 2024 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím vo výroku I. žalobu v celom rozsahu zamietol a vo výroku II. žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu 100 % trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 499,68 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 04.02.2022 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky s tým, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu Zmluvy o dielo č. 79/21 zo dňa 05.02.2021 a na základe Preberacieho protokolu o odovzdaní a prevzatí verejnej práce s dátumom začatia 07.10.2021 došlo k odovzdaniu diela: „Stavebné úpravy pre kardiologickú JIS FN Trenčín“. Žalovaný u žalobcu uplatnil vady diela a žalobca v zápise o vybavení reklamovaných vád zo dňa 26.01.2021 vyhodnotil reklamáciu ako neoprávnenú a faktúrou č. FO0022022 fakturoval žalovanému náklady spojené s vybavením neoprávnenej reklamácie podľa pracovného výkazu na sumu 499,68 Eur, keď kamerovými snímkami bolo zistené, že v kanalizačnej rúre sa nachádza odpad, ktorý tam mohol byť vnesený neodbornou činnosťou žalovaného. Žalovaný dňa 17.02.2022 uskutočnil oznámenie o uplatnení reklamácie počas záručnej doby a rovnako v tomto liste žalovaný uskutočnil vrátenie faktúry. Dňa 02.03.2022 žalobca obdržal uplatnenie reklamácie počas záručnej doby - poskytnutie dodatočnej lehoty na odstránenie vád do termínu 04.03.2022. S poukazom na zápis z obhliadky reklamovaných vád zo dňa 02.03.2022 žalobca konštatoval, že na mieste samom zabezpečil kameru, ktorou prešiel celý odpad a nebolo zistené, že v tej časti diela, ktorú vykonal žalobca, sa nachádzajú trhliny alebo praskliny, cez ktoré by mohol odpad pretekať.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť s tým, že uplatnil u žalobcu reklamáciu z dôvodov zatekania z rozvodov kanalizácie, resp. vodovodu, ktorú žalobca po vykonaní obhliadky dňa 26.01.2022 vyhodnotil ako neoprávnenú napriek tomu, že dôvod reklamácie, a to zatekanie do priestorov, ktoré sa nachádzajú pod podlažím, na ktorom žalobca vykonal stavebné práce, pretrvávali a ohrozovali zdravotnícke rádiologické technológie v značnej hodnote, bezpečnosť pacientov a zdravotníckeho personálu. Je nedôvodné a iracionálne tvrdenie žalobcu, že k zatekaniu dochádza cez netesnú pôvodnú kanalizáciu, keďže po odstavení vymývačky s výlevkou malo presakovanie prestať a nastalo opakovane po jej spustení. Predmetnú vymývačku realizoval ako súčasť diela práve žalobca. Rovnako je nelogické, že by príčinou vzniknutého zatekania malo byť upchatie rozvodu odpadov, nakoľko ak by rozvody odpadov vody boli žalobcom vykonané v súlade s technickými normami a boli by riadne utesnené, aj napriek ich upchatiu by nedochádzalo k zatekaniu mimo rozvody odpadov, ale upchatie by spôsobilo pretekание cez sifóny umývadiel a ďalšie odtokové otvory kanalizácie, k čomu však nedochádza. Žalobca sa tak domáha ochrany svojej nepoctivosti pri vykonaní diela, čo je v rozpore so zásadou konania.

4. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zisteného skutkového stavu veci o tom, že žalobca ako zhotoviteľ a úspešný uchádzač uzatvoril so žalovaným ako objednávateľom a verejným obstarávateľom Zmluvu o dielo č. 79/21 (ďalej aj len „Zmluva“), ktorou sa žalobca zaviazal vykonať pre žalovaného dielo „Stavebné úpravy pre kardiologickú JIS“, spočívajúce v stavebných úpravách kardiologickej JIS na II. nadzemnom podlaží (čiastočne na I. nadzemnom podlaží a I. podzemnom podlaží) v jestvujúcich priestoroch lôžkového oddelenia v chirurgickom pavilóne, a to v rozsahu a za podmienok dohodnutých touto zmluvou (čl. III bod 1 Zmluvy).

Podľa čl. III bod 2 Zmluvy zhotoviteľ sa zaväzuje dielo zhotoviť v súlade s projektovou dokumentáciou - projektom stavebných úprav vypracovaným projektantom A. B. C. D. E., F. XX, XXX XX G. (projektová dokumentácia, alebo projekt) a na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí príslušných správnych orgánov vydaných v súvislosti s dielom. Podrobná špecifikácia diela je uvedená v prílohovej dokumentácii, ktorá tvorí prílohu č. 3 a v ocenenom Výkaze výmer, ktorý tvorí prílohu č. 1 tejto zmluvy. Prílohy č. 1 a č. 3 tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Objednávateľ sa zaväzuje riadne zhotovené dielo prevziať a zaplatiť zhotoviteľovi za jeho zhotovenie cenu diela v rozsahu a za podmienok stanovených v tejto zmluve.

Podľa čl. X bod 1 Zmluvy zhotoviteľ zodpovedá za to, že dielo podľa tejto zmluvy je zhotovené podľa podmienok tejto zmluvy a že počas záručnej doby bude mať vlastnosti dohodnuté v tejto zmluve.

Podľa čl. X bod 3 Zmluvy objednávateľ sa zaväzuje, že prípadnú reklamáciu skrytých väd diela uplatní v primeranej lehote, písomnou formou zaslanou zhotoviteľovi, v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy o doručovaní.

Podľa čl. X bod 4 Zmluvy zmluvné strany sa dohodli pre prípad vady diela, že počas záručnej doby má objednávateľ právo požadovať a zhotoviteľ povinne odstrániť vady diela. Zhotoviteľ sa zaväzuje začať s odstraňovaním prípadných väd diela na vlastné náklady najneskôr do 24 hodín od uplatnenia reklamácie objednávateľa a vady odstrániť v čo najkratšom možnom čase, najneskôr však do 72 hodín od ich nahlásenia, pokiaľ rozsah opravy nebude vyžadovať objektívne dlhšiu dobu, o čom zmluvné strany uzavrujú písomnú dohodu, v ktorej uvedú presný termín odstránenia väd diela.

Podľa čl. X bod 5 Zmluvy v prípade, ak zhotoviteľ neodstráni vzniknuté vady na diele v lehote uvedenej v predchádzajúcom odseku, objednávateľ je oprávnený odstrániť tieto vady sám, alebo prostredníctvom objednávateľom zvolenej tretej osoby, a to na náklady zhotoviteľa.

Pre súd prvej inštancie bolo zrejmé zo Zápisu o vybavení reklamovaných väd zo dňa 26.01.2022, vyhotoveného žalobcom, že dňa 19.01.2022 uplatnil telefonicky žalovaný ako objednávateľ v zastúpení A. H. G., vedúcim technického odboru, u žalobcu ako zhotoviteľa reklamáciu na predmete zákazky „Stavebné úpravy pre kardiologickú JIS FN Trenčín“ v zmysle zmluvy o dielo č. 79/21 zo dňa 05.05.2021. Dňa 26.01.2022 zástupca zhotoviteľa A. I. F., výrobný riaditeľ, preveril reklamované vady: Predmet reklamácie: I. NP, čistiaca miestnosť - výlevka, netesnosť kanalizácie. Vyriešenie reklamácie: Po vykonanej obhliadke kontaktoval zástupca zhotoviteľa odbornú firmu na vykonanie kamerovej prehliadky kanalizačného potrubia. Výsledok obhliadky: Kamerovým záznamom bolo zistené, že stav nových rozvodov realizovaných zhotoviteľom je v 100% stave, bez netesnosti. Reklamovaná vada objednávateľom je spôsobená netesnosťou pôvodných rozvodov a najmä tým, že v pôvodných rozvodoch je upchávka igelitovým vrecúškom na odber moču spolu s toaletným papierom. Viz fotozáznam. Uvedený stav vytvára špunt (prekážku) a zamedzuje odtekaniu odpadovej vody. Táto voda preteká cez netesnú pôvodnú kanalizáciu. Výsledok reklamácie: Zhotoviteľ vyhodnotil reklamovanú vadu ako neoprávnenú. Náklady za neoprávnenú reklamáciu budú objednávateľovi fakturované.

Faktúrou č. FO0022022 zo dňa 27.01.2022, splatnou 03.02.2022, vyfakturoval žalobca žalovanému náklady na neoprávnenú reklamáciu väd diela „Stavebné úpravy pre kardiologickú JIS FN Trenčín“ v čiastke 499,68 Eur. Žalovaný uvedenú faktúru žalobcovi doteraz neuhradil. Prílohou označenej faktúry bol Pracovný výkaz zo dňa 26.01.2022, ktorý obsahuje popis výkonu, množstvo a cenu, a to: čas jazdy (Olešná - TN) 1,5 hod. po 25,- Eur, t.j. celkom 37,50 Eur; kilometer (Olešná - Trenčín) 121 km po 0,70 Eur, t.j. celkom 84,70 Eur; práca - čakanie na zástupcu objednávateľa, zistenie skutkového stavu reklamovaných väd 2 hod. po 25,- Eur, t.j. celkom 50,- Eur; kamerový záznam kanalizačných rozvodov 1 kpl. Po 122,- Eur, t.j. celkom 122,- Eur; čas jazdy (TN - Olešná) 1,5 hod. po 25,- Eur, t.j. celkom 37,50 Eur a kilometer (TN - Olešná) 121 km po 0,70 Eur, t.j. celkom 84,70 Eur.

Z listu žalovaného, označeného ako Uplatnenie reklamácie počas záručnej doby/vrátenie faktúry, zo dňa 17.02.2022, okrem iného bolo zrejmé, že dňa 16.02.2022 žalobcu emailom informoval zástupca žalovaného, vedúci technického odboru A. H. G., o pretrvávajúcich problémoch s kanalizáciou na oddelení Kardio JIS. Dňa 19.01.2022 bolo pri kontrole kanalizačného potrubia zistené, že je „upchaté“ predmetom, tento premet bol následne odstránený. Po opätovnom spustení vymývačky s výlevkou nastala rovnaká situácia, kedy vlhkosť opäť presakovala do priestorov na nižšom poschodí. Žalovaný ihneď odstavil používanie oboch zariadení. Z uvedeného bolo evidentné, že problém s presakovaním pretrvával. V emaily zo dňa 16.02.2022 žalovaný preto navrhol riešenie, a to používať počas týždňa iba jedno zariadenie, aby zistil, ktorej časti kanalizácie sa problém týka. Dňa 17.02.2022 pri spustení výlevky sa problém s presakovaním opäť vyskytol. Na základe uvedeného žalovaný reklamoval uvedenú vadu diela u žalobcu a žiadal o jej bezodkladné odstránenie

Listom zo dňa 01.03.2023, označeným ako „Uplatnenie reklamácie počas záručnej doby - poskytnutie dodatočnej lehoty“ žalovaný poskytol žalobcovi dodatočnú lehotu na odstránenie predmetnej vady do 04.03.2022.

Podľa Zápisu z obhliadky reklamovaných väd zo dňa 02.03.2022, predmet reklamácie: pretrvávajúce problémy s kanalizáciou na oddelení Kardio JIS, presakovanie vlhkosti do priestorov na nižšom poschodí pri spustení vymývačky s výlevkou; popis väd: presak kanalizácie vo výlevke vo WC pacienti. Návrh riešenia: Počas obhliadky sa presak neprejavil, tak sa dohodlo nasledovné: Na 1 týždeň sa spustí WC pacienti a bude sa sledovať stav. Ak nebude tiecť, tak sa spustí aj výlevka a bude sa sledovať stav.

5. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami nebolo sporné, že v zmysle § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka uzatvorili Zmluvu o dielo zo dňa 05.05.2021, ktorej predmetom (čl. III bod 1 zmluvy o dielo) bolo dielo „Stavebné úpravy pre kardiologickú JIS FN Trenčín“, ktoré žalobca ako zhotoviteľ aj vykonal, čo potvrdzuje i Preberací protokol o odovzdaní a prevzatí verejnej práce. Z predmetného Preberacieho protokolu bolo zrejmé, že predmetom zákazky bolo vytvorenie miestností: 4 lôžková izba, filter, stanovisko sestier, izolačné lôžko, čistiaca miestnosť, kúpeľňa a WC pre pacientov, chodba. Z uvedeného vyplývalo, že predmetom diela bola i rekonštrukcia rozvodov vody a odpadovej vody a napojenie nových rozvodov na pôvodné rozvody. Výmenu rozvodov vody a odpadovej vody (kanalizácie), ako aj ich napájanie na pôvodné rozvody zo strany žalobcu v rámci realizácie predmetného diela potvrdili v konaní i svedkovia A. H. G., A. I. F. H., A. J. K., F. L. M., N. O., H. J. a P. C., pričom vyplýva aj z predloženého listu stavebného denníka č. 1082412.

6. Súd prvej inštancie z listov žalovaného zo dňa 17.02.2022, zo dňa 01.03.2022, zo dňa 10.03.2022 a Zápisu z obhliadky reklamovaných väd zo dňa 02.03.2022 mal za to, že v priestoroch (pracovisko CT) nachádzajúcich sa pod priestormi rekonštruovanými žalobcom dochádzalo k presakovaniu vody, o čom žalovaný informoval žalobcu, nakoľko predpokladal, že ide o následok vady diela zrealizovaného žalobcom. Takýto skutkový záver potvrdzovali aj výpovede svedkov A. H. G. a A. J. K., ktorí potvrdili komunikáciu strán a vedomosť žalobcu o pretrvávajúcich problémoch s presakovaním vody a hľadani jeho príčin, medzi ktorými bol aj predpoklad netesnosti kanalizácie zhotovenej žalobcom. Vedomosť žalobcu o problémoch so zatekaním vody potvrdil i svedok F. L. M. ako stavebný majster a zamestnanec žalobcu, z ktorého výpovede vyplývalo, že sa podieľal na zisťovaní príčin zatekania, skúšali to i s kamerou, skontrolovali všetky kanalizácie a nič sa nezistilo. V konaní teda nebolo preukázané, že by predmetom reklamácie žalovaného, ktorú dňa 26.01.2022 preveril žalobca, bola (iba) netesnosť kanalizácie ako samostatná vada diela. Netesnosť kanalizácie žalovaný predpokladal z dôvodu, že pri hľadaní príčin úniku vody (spolu so žalobcom), išlo o jednu z možností, ktorú sa spolu rozhodli preveriť. Je nelogické predpokladať, že by žalovaný reklamoval iba netesnosť kanalizácie v situácii, keď nikto zo strán nevedel, čo je dôvodom priesakov vody a vlhkosti a všetci po príčine pátrali. Súd prvej inštancie neposúdil ani Zápis o vybavení reklamovaných väd zo dňa 26.01.2022 ako dôkaz, ktorý by postačoval, ani v kontexte ostatných vykonaných dôkazov, na preukázanie toho, že by predmetom

reklamácie žalovaného mala byť netesnosť kanalizácie. Súd prvej inštancie prihliadol pritom aj na to, že ide o zápis, ktorý vyhotovil a podpísal iba žalobca, a ktorý v úvode odkazuje na reklamáciu žalovaného zo dňa 19.01.2022, ktorej obsah však konkrétne vo vzťahu k reklamovanej vade nezaznamenal. Taktiež výpoveď svedka A. I. F. H., podľa ktorého žalovaný u žalobcu reklamoval iba netesnosť kanalizácie, súd prvej inštancie posúdil ako nepresvedčivú, nakoľko tento svedok tiež uviedol, že videl na strope CT pracovne flaky, pričom bolo vidieť len zatečený kazetový strop, nič iné, nevedeli odkiaľ je zdroj toho, iný dôvod ako netesnosť kanalizácie nehľadali, lebo nebola iná možnosť zatečenia ako kanalizácia. Z takejto z výpovede svedka sa súdu prvej inštancie javilo, že aj on, ako výrobný riaditeľ žalobcu, bol informovaný o problémoch s presakovaním vody v predmetných priestoroch, čo potvrdzuje to, že žalovaný žalobcovi oznámil vadu, ktorá sa prejavovala presakovaním vody a vlhkosťou. Uvedené tiež potvrdzuje, že nebola reklamovaná len netesnosť kanalizácie, ktorá bola iba jednou z možných zdrojov úniku vody.

7. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že podľa výpovedí svedkov A. H. G., A. F. C. a P. C. bol príčinou presakovania vody a vlhkosti v predmetných priestoroch zlý zlisovaný spoj na vodovodných rozvodoch. Podľa výpovedí svedkov A. H. G., A. J. K., P. C. k úniku vody v dôsledku vady zle zlisovaného spoja došlo na rozvodoch vody, ktoré zhotovil žalobca. Podľa výpovede svedka A. F. C., pri odhaľovaní potrubia teplej a studenej vody zistili, že potrubia sú realizované z plast-hliníkových trubiek s lisovanými spojmi alebo spojkami. Podľa výpovede svedka A. J. K. stará prípojka boli pozinkované rúry, ktoré žalobca odstránil. V konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, že by boli žalobcom zhotovené rozvody vody, až do ich výmeny firmou A. F., vymenené inou osobou. Výsluchy uvedených svedkov teda nepotvrdzujú nedôvodnosť predmetnej reklamácie väd diela zo strany žalovaného u žalobcu. Naopak, vyplýva z nich, že k úniku vody dochádzalo práve na plast-hliníkových vodovodných rozvodoch, ktoré vykonal žalobca, a teda opodstatnenosť reklamácie. Svedok A. H. G. predložil fotografie, ktoré majú zachytávať miesto samé, konkrétne práve obnažené rozvody, na ktorom mala firma A. F. C. zistiť únik vody z vodovodného potrubia. Následne svedkovia, na základe otázok zástupcov strán sporu, identifikovali na predložených fotografiách, či ide o pôvodné potrubie, alebo nové, žalobcom zhotovené potrubie; v ktorých priestoroch budovy sa nachádza a v ktorom mieste na potrubí sa presne (konkrétne) zistil únik vody, príp. zle zlisovaný spoj. Ich výpovede k tomuto však boli nepresné, nejednoznačné a nepresvedčivé v takej miere, že z nich a z fotografií nebolo možné zistiť, či ide o pôvodné alebo rekonštruované rozvody, a ani miesto, kde konkrétne došlo k úniku vody. Za účelom zodpovedania a preukázania uvedených otázok bol súdu prvej inštancie predložený i projekt (pôdorys) predmetného diela, ku ktorému taktiež vypovedali svedkovia. Súd prvej inštancie však mal zato, že pri posudzovaní predmetných fotografií, projektu a výpovedí svedkov k nim, ako aj pre určenie konkrétneho miesta úniku vody (jeho presnú lokalizáciu) na vodovodných rozvodoch miesta, sú potrebné odborné znalosti. V konaní ale nebolo predložené odborné vyjadrenie v zmysle § 206 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ani súkromný znalecký posudok v zmysle § 208 CSP, ktoré by určili konkrétne miesto na vodovodnom potrubí, na ktorom došlo k úniku vody, a tiež posúdili či ide o miesto, na ktorom mal podľa projektu a fotografií vykonať dielo žalobca. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie ani predloženými fotografiami, projektom a výpoveďami svedkov k nim nemal preukázanú nedôvodnosť predmetnej reklamácie žalovaného, nakoľko uvedené dôkazy nevyhlúčili možnosť, že k presakovaniu vody mohlo dôjsť práve v dôsledku úniku vody z vodovodných rozvodov, ktorú možnosť žalobca v rámci preverovania reklamácie nepreveril. Súd prvej inštancie mal zato, že ani žalobcom namietané tlakové skúšky ním zhotoveného vodovodného potrubia nevyklúčujú možnosť úniku vody zo žalobcom zhotoveného potrubia v čase reklamácie, keďže by mali garantovať stav potrubia v čase ich vykonania, a teda nepreukazujú neoprávnenosť predmetnej reklamácie.

8. Súd prvej inštancie potom právne posúdil žalobcom uplatnený nárok ako náhradu škody v zmysle § 380 Obchodného zákonníka, ktorá bola uplatnená v zmysle § 373 Obchodného zákonníka v rámci zmluvného vzťahu strán založeného Zmluvou o dielo zo dňa 05.05.2021, v dôsledku protiprávneho konania, ktorého sa mal žalovaný podľa žalobcu dopustiť tým, že jeho reklamácia predmetnej vady, ktorá mala spočívať v netesnosti kanalizácie, mala byť neoprávnená, avšak vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané žalobcom tvrdené protiprávne konanie žalovaného, teda neoprávnená reklamácia vady diela vykonaného žalovaným ako základný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú.

9. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že neoprávnenosť predmetnej reklamácie vady žalovaným u žalobcu nemožno vyvodiť len z toho, že príčinou úniku vody nebola netesnosť kanalizácie zhotovenej žalobcom, nakoľko žalobca pre žalovaného vykonal aj výmenu vodovodných rozvodov, na ktorých únik

vody nebol žalobcom prevedený. Taktiež v konaní nebolo preukázané, že by príčinou presakovania vody bola upchávka pôvodných rozvodov kanalizácie igelitovým vreckom a papierom, čo potvrdzuje aj to, že i po odstránení takejto prekážky problémy s únikom vody pretrvávali. Presakovanie vody v priestoroch CT vyplýva z výpovedí všetkých svedkov a aj samotný žalovaný (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť „žalobca“) potvrdil jeho existenciu už aj tým, že zisťoval jeho príčinu na mieste samom, i keď sa pritom obmedzil iba na overenie tesnosti kanalizácie. S prihliadnutím na konštrukciu stien a podlahy, ako aj materiál, z ktorého boli postavené a tiež množstvo unikajúcej vody (podľa svedka A. H. G. malo ísť len o slzenie vody cez zlý spoj a jej pretekaniu cez stenu do podlahy, ktorá je tvorená nosným systémom Spirol, teda ide vlastne o nosný žľab podlažia, ktorý sa naplnil vodou, čo trvalo zhruba 2 mesiace a na najslabšom mieste podlahy - Spirolu to potom začalo pretekať zrovna do miestnosti CT) v konaní nebolo preukázané skutkové tvrdenie žalobcu, podľa ktorého ak by k úniku vody dochádzalo z vodovodných rozvodov, musela by voda v priestoroch pracoviska CT viditeľne tiecť sústavné. Hoci voda viditeľne sústavným spôsobom nevytekala v priestoroch CT, aj z výpovede svedka A. F. C. mal súd prvej inštancie za preukázanú sústavnú prítomnosť vody v stropnej konštrukcii realizovanej zo stropných panelov pozdĺžne dierovaných, z ktorých bola jedna pozdĺžna dutina zaplnená cca do 1/3 vodou, keďže podľa svedka A. F. C. vodu zo stropného panelu priebežne odsávali, pretože tá voda podchvíľou pritekala. Podľa výpovede menovaného svedka, po čiastočnom odsekaní priečkovej murovanej konštrukcie jeho pracovníci zistili, že priečka je murovaná z priečne murovaných tehál, ktoré vykazovali zaplnenie vodou. Citované výpovede svedkov, podľa súdu prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom vysvetľujú i to, prečo sa pri obhliadke dňa 02.03.2022 presak viditeľne neprejavil (v tom čase ešte nebol predmetný žľab v systéme Spirol naplnený vodou v takom množstve, aby musela viditeľne pretekať až do miestnosti CT).

10. Súd prvej inštancie poznamenal vo vzťahu k objednávke zo dňa 11.05.2022, zadanej žalovaným A. F. C., že v Zozname zverejnených objednávok bola popísaná ako „Vyhľadávanie a oprava úniku vody na rozvodoch“. Z uvedeného popisu objednávky nevyplýva, o aké rozvody by sa malo jednať, teda že by malo ísť len o rozvody vody, a nie aj o kanalizáciu. Okrem toho svedok A. F. C. uviedol, že A. G. mu povedal, že je zrejme niekde v tých priestoroch inštalácie, či už kanalizácie alebo vody, možný únik, ktorý zaplavuje priestory pod WC v priestore CT. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie zo Zoznamu zverejnených dodávateľských faktúr žalovaného a Zoznamu zverejnených objednávok žalovaného nemal za preukázané, že by žalovaný v čase vyhotovenia uvedenej objednávky, t.j. 11.05.2022, mal vedomosť o príčine alebo mieste úniku vody, alebo že by už vedel, čo konkrétne idú opravovať. Podľa súdu prvej inštancie je logické predpokladať, že ak niekde presakuje voda v miestnosti, bude potrebné vykonať kontrolu všetkých rozvodov vody v nej sa nachádzajúcich, bez ohľadu na to, či ide o rozvody vody alebo kanalizácie, a to až pokiaľ sa nenájde príčina úniku vody. Žalobca bol žalovaným oboznámený s pretrvávajúcimi problémami s presakovaním vody v priestoroch CT; vedel, že pre žalovaného zhotovil nielen kanalizáciu, ale i rozvody vody, a teda žalovaný dôvodne očakával od neho, že v rámci reklamácie väd diela skontroluje i ním zhotovené rozvody vody, pokiaľ nezistí únik vody z kanalizácie, a to aj bez toho, aby ich výslovne uviedol v písomnej reklamacii. Žalovaný nemal zmluvnú, ani zákonom stanovenú povinnosť v rámci reklamácie uviesť konkrétnu vadu rozvodov (napr. ich aj špecifikovať), alebo inú príčinu presakovania vody. Okrem toho, túto nezistil v rámci reklamácie ani samotný žalobca ako odborne spôsobilá osoba. Potom teda nemožno považovať za výkon práva na strane žalobcu v súlade so zásadami poctivého obchodného styku, ak žalobca žiada, aby mu žalovaný (nemocnica) v rámci reklamácie vady diela oznámil už priamo konkrétny zdroj (príčinu) úniku vody, keď ju v rámci reklamačného konania nedokázal zistiť ani sám žalobca ako odborne spôsobilá osoba vo vzťahu k rozvodom vody a stavebným prácam. Súd prvej inštancie mal zato, že po žalovanom nemožno spravodlivo žiadať, aby najskôr sám stanovil zdroj úniku vody a následne v rámci reklamácie žiadal žalobcu už priamo o opravu konkrétneho poškodeného miesta na rozvode. Žalovaný správne informoval žalobcu ako zhotoviteľa nových rozvodov o problémoch s presakovaním vody, keďže do zhotovenia nových rozvodov žalobcom k presakovaniu vody nedochádzalo. Vzhľadom k tomu, že k presakovaniu vody dochádzalo v priestoroch nachádzajúcich sa pod priestormi, ktoré boli predmetom rekonštrukcie vykonanej žalobcom, javilo sa súdu prvej inštancie ako logické, že žalovaný (nakoniec i spoločne so žalobcom) najskôr usúdil, že k úniku vody mohlo dôjsť z kanalizácie. Takýto predpoklad nemôže mať za následok neoprávnenosť reklamácie, pokiaľ žalobca, ktorý zhotovil i rozvody vody, nepokračoval aj v ich kontrole. Naopak, vystavil žalovanú faktúru, ktorou vyfakturoval žalovanému náklady vynaložené na kontrolu kanalizácie a následne prestal, resp. podstatným spôsobom obmedzil komunikáciu so žalovaným, a to bez ohľadu na to, že problémy žalovaného s presakovaním vody pretrvávali, pričom sa spoliehal vo vzťahu k vodovodným rozvodom na výsledky tlakových skúšok bez toho, aby si riadne overil funkčnosť ním zhotovených rozvodov vody. Súd prvej inštancie mal zato, že takéto konanie žalobcu

hraničí so zanedbaním odbornej starostlivosti pri vybavení reklamácie vád predmetného diela. Potom je neprípustné diviť sa žalovanému a dokonca vyvodzovať z toho neoprávnenosť jeho reklamácie vád diela, ak si sám objednal za účelom zistenia zdroja a opravy úniku vody inú firmu. Dokonca ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka každému, a teda aj žalovanému, ukladá povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví alebo na majetku.

11. Súd prvej inštancie v rozhodnutí poukázal i na to, že žalovaný neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré by rozporoval jednotlivé fakturované položky alebo ich výšku, poprel iba ich základ, keď trval na oprávnenosti reklamácie vady diela a z tohto dôvodu nedôvodnosti žalovanej faktúry, pričom námietky a ostatné skutkové tvrdenia, ktorými rozporoval výšku a jednotlivé položky fakturované žalovanou faktúrou, uplatnil až na pojednávaní dňa 22.11.2024, teda ich neuplatnil včas a súd prvej inštancie na ne aplikáciou sudcovskej koncentrácie konania neprihliadol. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie obhliadkou na mieste samom, nakoľko mal za to, že sporné odborné otázky, týkajúce sa lokalizácie konkrétneho miesta úniku vody a posúdenie toho, či zistené konkrétne miesto sa nachádza na rozvodoch zhotovených žalobcom alebo na pôvodných rozvodoch, bolo možné posúdiť v súkromnom znaleckom posudky, príp. odbornom vyjadrení, keď k posúdeniu uvedených odborných otázok sú potrebné odborné znalosti minimálne z oblasti stavebných prác, ktorými súd prvej inštancie nedisponuje, a teda prítomnosť sudcu bez prítomnosti znalca, prípadne nestrannej odborne spôsobilej osoby, na obhliadke by bola neúčelná. Súd prvej inštancie tiež nevykonal dokazovanie žalovaným navrhovaným výsluchom osoby, ktorá vykonávala vysekávanie muriva pri zistení miesta zatekania, ktoré identifikoval A. C., a tiež ani výsluchom konateľa spoločnosti a osoby spoločnosti, ktorá za žalobcu vykonávala inštalácie rozvodov vody, nakoľko žalovaný neuviedol identifikačné údaje uvedených osôb a ani riadne neoznačil skutočnosti, ktoré mali byť výsluchom svedka preukázané.

12. Súd prvej inštancie žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal proti žalobcovi náhradu 100 % trov konania.

13. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal žalobca v celom rozsahu odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. g), h) CSP, a teda z dôvodu, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. Žalobca v odvolaní uviedol, že Civilný sporový poriadok je viazaný na zákaze arbitrárnosti súdnych rozhodnutí a v tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07, publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR v roku 2008, ako aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 117/07 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/90/2013 zo dňa 23.10.2013. Podľa žalobcu v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie neboli zachované práva na spravodlivý proces, pretože súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vykonania ďalšieho dokazovania jednoducho žalobu zamietol aj napriek skutočnosti, že pred tým bol jeho právny názor úplne opačný a nedošlo k vykonaniu žiadneho nového dôkazu. Naopak, skutkový stav súd potvrdil, že je nesporný a rovnaký, ako predtým, keď žalobe vyhovel. Rozhodnutie je pre žalobcu prekvapivé v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov SR, a to napr. III. ÚS 52/2019 z 01.04.2020, ako aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/46/2011, sp. zn. 3Cdo/102/2018, pretože vo svojom predbežnom právnom posúdení súd prvej inštancie jasným a konzistentným spôsobom argumentoval, že je primárne na bremene žalovaného, aby preukázal dôvodnosť reklamácie. Súd prvej inštancie vyzval žalovaného na preukázanie dôvodnosti reklamovanej vady a za týmto účelom samotný žalovaný navrhol znalecké dokazovanie, z dôvodu údajnej potreby znaleckého dokazovania bolo niekoľkokrát pojednávanie odročované a predĺžená lehota žalovanému na predloženie znaleckého posudku. Znalecký posudok v konečnom dôsledku predložený nebol a dôkaz, na ktorom súd prvej inštancie lipol, aby bol vykonaný, predložený nebol. V tomto smere preto žalobca nerozumie, akým spôsobom môže súd prvej inštancie uvádzať argumenty, že reklamácia bola nedôvodná, keď naopak zo strany žalovaného nebol predložený žiaden relevantný dôkaz, na základe ktorého by bolo preukázané, že vada spočívala v nekvalitne vykonaných prácach žalobcom. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal existenciu vád diela.

15. Podľa žalobcu sa nezakladá na pravde tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou. Každú reklamáciu zaslanú žalovaným riadne a náležite vybavil, pričom pri jej posúdení sa zistilo, že bola nedôvodná. Objekt žalovaného je starší a žalobca rekonštruoval len jeho určitú časť. To, že dochádza k úniku vody, nemôže ísť na vrub žalobcu, a preto nemôže súd prvej inštancie argumentovať, že žalobca mal vybavovať reklamácie. Mal sa s nimi zaoberať do nekonečna, aj keď voda zjavne a preukázateľne nepochádzala z činností, ktoré vykonal na diele žalobcu? To znamená, že únik nepochádzal z kanalizácie ani z vodovodného potrubia, ktoré súviseli s prácami žalobcu, na ktoré v súlade s projektovou dokumentáciou mali uzatvorenú zmluvu o dielo. Keď tieto skutočnosti žalobca preukázal, nebolo jeho úlohou ďalej skúmať závady, ktoré sa nachádzali v iných častiach stavby. Súd prvej inštancie tieto okolnosti absolútne nepochopil, a preto považuje žalobca jeho rozhodnutie za nedôvodné. Je potrebné si uvedomiť, že v prípade reklamácie, ktorá je nedôvodná a bolo to preukázané aj zápsmi z reklamácií, že táto je nedôvodná, nemôže žalobca znášať náklady na reklamáciu. Argumentácia súdu prvej inštancie je absolútne nepochopiteľná, pretože je nesporné, že všetky reklamácie žalobca vybavil riadnym a náležitým spôsobom, pričom následne tvrdil, čo sa preukázalo aj v súdnom konaní a čo nie je sporné, že reklamácia, resp. vada, nevznikla na potrubí, ktoré vykonával žalobca. Treba náležitým a adekvátnym spôsobom preukázané aj z výpovede I. F. M., A. I. F. H., výrobného riaditeľa, ako aj stavbyvedúceho p. M., ktorý sa jednoznačne vyjadrili, že v predmetnej miestnosti, kde mal opravu vykonávať A. F. C., sa ani nikdy nenachádzali. Tiež je nesprávne tvrdenie súdu prvej inštancie v odseku 20., že únik vody sa mal hľadať aj na kanalizácii, pretože únik vody sa vyhľadáva iba na vodovodnom potrubí. V tomto smere absolútne súd prvej inštancie nemá ustálenú problematiku a jednoduchý argument, ktorý uvádza v konaní, že však ak tečie, treba to opravovať je absolútne nedostatočný a svedčí iba o odbornej nepodkutosi a nepochopení problematiky. Úlohou stavebnej firmy je v rámci záručnej doby pristupovať k prácam, ktoré vykonávala, takým spôsobom, že je povinná opraviť všetky vady, ktoré sa na týchto prácach prejavia. Vada sa na žalobcovej časti diela nijakým spôsobom neprejavila a tieto vady diela sa nijakým spôsobom nepotvrdili ani nepreukázali. Žalobca vždy bol ochotný a súčinný pri reklamacii, avšak nebolo čo opravovať, keďže vady sa na jeho časti diela nepreukázali. Podľa žalobcu taktiež je zaujímavé, že keď A. F. C. našiel závalu, prečo nikoho k tejto závale neprizval? Neprizval ani žalobcu, aby pri oprave tejto závady bol prítomný. Teda neprizvali žalobcu práve z toho dôvodu, že predmetná závala sa vyskytla v časti stavby, ktorá nespada pod rekonštrukciu, ktorú vykonával žalobca. Pri tejto oprave nebol ani A. H. G., ani A. K., ani P. C., ako osoby zodpovedné za údržbu predmetnej nemocnice. Svedkovia sa predsa vyjadrili, že prišli až po tom, keď sa predmetná časť potrubia vymenila a na stole videli časť vymeneného potrubia. Taktiež stavebno-technologický otvor, ktorý bol vykonaný za účelom opravy potrubia, je absolútne nelogický, pretože bola vyburaná celá stena. Je taktiež absolútne nelogické, aby sa práce zo strany žalobcu vykonávali v predmetnej kuchynke, pretože na predmetnej kuchynke ako žalobca preukázal a je to zrejmé z fotodokumentácie, boli staré obkladačky a boli tam staré vodovodné potrubia. Je nesporné, že žalovaný vykonával určité práce alebo rekonštrukcie, ktoré nezvládol alebo eventuálne tieklo staré vodovodné potrubie. Aj z výpovede A. G. vyplývalo, že voda mala tiecť cez istiace zátky, ktorými sa potrubie plombuje. Tieto zátky sú dočasné, kým sa nezabuduje vodovodná batéria. V miestnosti, ku ktorej žalobca nemal prístup, do ktorej sa nemohol dostať a nemohol v nej vykonávať stavebné práce, nemohol ani usádzať dočasné plombovacie zátky na vodovodné potrubie, cez ktoré, ako tvrdil A. H. G., mala tiecť voda. Teda aj z týchto tvrdení je nesporné, že za únik vody a jej ďalšie tečenie žalobca nezodpovedal a je nesporné, že aj z týchto tvrdení a dokonca aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie to vyplýva, kde súd prvej inštancie tvrdí, že žalovaný nepreukázal reklamované vady, že žalobca za závady zodpovedať nemohol a keď za závady zodpovedať nemohol, musí si byť žalovaný vedomý, že žalobca má nárok na úhradu nevyhnutných nákladov, ktoré s nedôvodnou reklamáciou vznikli. Nie je predsa možné, aby žalobca sústavne vždy prišiel na miesto samé, skontroloval všetky svoje potrubia, rozvody, kanalizácie a následne, aby za to nemal žiadnu náhradu a podobne.

16. Podľa žalobcu záver súdu prvej inštancie je absolútne v rozpore vykonaným dokazovaním, s výsluchmi svedkov, ako aj s predloženými listinnými dôkazmi. Ak sudkyňa tvrdí, že nebola reklamovaná kanalizácia, tak z interných listov, ktoré boli predložené žalovaným do konania vyplýva, že malo tiecť okolo výlevky, keď sa používala. To znamená, že sa reklamovala kanalizácia. Žalobca nerozporuje oprávnenosť žalovaného si objednať odborne zdatnú osobu na odstránenie netesnosti potrubia, avšak nemôže niesť zodpovednosť za netesnosť potrubia, ktorú nerekonštruoval a za práce, ktoré nevykonával. Toto je zásadné nepochopenie zo strany súdu prvej inštancie. Ak mal žalovaný záujem, aby žalobca hľadal a odstránil vadu, mohol si samostatnou objednávkou tieto práce u žalobcu objednať a za tieto práce žalobcovi zaplatiť. Žalobca ako obchodná firma nemôže vykonávať opravy v rámci

reklamácie na časti stavby, ktorú nerealizoval. To je podľa názoru žalobcu absolútne logické a jasné. Do dnešného dňa nebolo zo strany žalovaného preukázané, že by za vady zodpovedal žalobca. Bolo iba preukázané, že firma A. C. vykonala výmenu určitej časti potrubia, pričom je jednoznačne nesporné, že túto časť potrubia žalobca nevykonával, pretože sa nachádzala v starej kuchynke, ktorá bola doposiaľ nespriístupnená, kde sa nachádzal starý obklad. Ako mohol žalobca realizovať stavebné práce v starej kuchynke, keď tam bol pôvodný obklad a bola tam pôvodná stena, do ktorej žalobca nezasahoval a záslepky smerovali smerom do kuchynky. V tomto smere je potrebné poukázať aj na cenovú ponuku A. F. C., kde je uvedené, že za účelom zistenia úniku vody bude potrebné čiastočne vysekať nové obklady v priestoroch sociálneho zariadenia, resp. v miestnosti upratovačky a staršie obklady v bývalej (v súčasnosti uzatvorenej demontovanej kuchynky) v II. NP. Už z týchto tvrdení, ktoré sa nachádzajú v cenovej ponuke z apríla 2022 jednoznačne vyplýva, že v predmetnej kuchynke sa žalobca nemohol nachádzať a nemohol v nej realizovať stavebné práce. Na tieto skutočnosti žalobca predložil aj projektovú dokumentáciu, kde jednoznačne vyplýva legenda miestnosti, v ktorej sa práce vykonávali a v ktorej činnosti žalobca realizoval. Aj z výpovede svedkov, ktorým sa predložil situačný plán, ktorý bol súčasťou projektovej dokumentácie, jednoznačne vyplýva, že stavebné práce sa v starej kuchynke, v ktorej sa našiel únik vody, nevykonávali. Žalobca má povinnosť hľadať vadu len v rozsahu ním vykonaných stavebných prác a nie chodiť po celej nemocnici a hľadať vady.

17. Žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že nebol pripustený na verejné vyhlásenie rozhodnutia, ktoré podľa zápisnice je uvedené o 10.45 hod a ukončenie vyhlásenia rozhodnutia o 10.55 hod. Advokátska koncipientka čakala pred pojednávacou miestnosťou od 10.30 hod do 11.10 hod a vyhlásenie rozsudku sa z nepochopiteľných dôvodov uskutočnilo bez vyvolania veci. Aj toto svedčí o svojvôli rozhodovania sudkyne.

18. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa žalovaného nemožno súdu prvej inštancie vytýkať, že nevykonal ďalšie dokazovanie a žalobu zamietol za situácie, keď žalobca vykonanie žiadnych ďalších dôkazov nenavrhol a nečiní tak ani v podanom odvolaní. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva oprávnenie súdu, aby mohol uplatňovať prostriedky procesného útoku v podobe navrhovania dôkazov. Predbežné posúdenie právnej veci, ktoré súd poskytuje účastníkovi konania, neznamená jeho konečné rozhodnutie vo veci, a preto nie je vylúčené, aby súd následkom komplexného zhodnotenia vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti ako aj jednotlivo dospel k inému záveru, než sa na počiatku mohlo javiť. Vo vzťahu k zisteniu skutkového stavu súdnej veci nemožno súdu prvej inštancie nič vytýkať, nakoľko zistil všetky relevantné skutkové okolnosti, ktoré následne správne subsumoval pod správne právne normy. Súdu prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu, vrátane všetkých relevantných tvrdení tak žalovaného ako aj žalobcu. Súdu prvej inštancie, mimo iného, správne vyhodnotil, že je nelogické predpokladať, že by žalovaný reklamoval iba netesnosť kanalizácie v situácii, keď nikto zo strán nevedel, čo je dôvodom priesakov vody a vlhkosti a všetci po príčine pátrali. Zápis o vybavení reklamovaných vád zo dňa 26.01.2022 nie je relevantným dôkazom na preukázanie toho, že by predmetom reklamácie zo strany žalovaného mala byť netesnosť kanalizácie, keďže ide o zápis, ktorý vyhotovil a podpísal iba žalobca a ktorý v úvode odkazuje na reklamáciu žalovaného zo dňa 19.01.2022, ktorej obsah však konkrétne vo vzťahu k reklamovanej vade žalobca nezaznamenal. Správnosti tohto záveru súdu prvej inštancie pritom svedčia aj ostatné vykonané dôkazy, ktoré žalobca zjavne opomína. Žalovaný preto dáva do pozornosti, že podľa výpovedí svedkov A. H. G., A. F. C. a P. C. bol príčinou presakovania vody a vlhkosti v predmetných priestoroch zlý zlisovaný spoj na vodovodných rozvodoch. Podľa výpovedí svedkov A. H. G., A. J. K., P. C. k úniku vody v dôsledku vady zle zlisovaného spoja došlo na rozvodoch vody, ktoré zhotovil žalobca. Podľa výpovede svedka A. F. C., pri odhaľovaní potrubia teplej a studenej vody zistili, že potrubia sú realizované z plast-hliníkových trubiek s lisovanými spojmi alebo spojkami. Podľa výpovede svedka A. J. K. stará prípojka boli pozinkované rúry, ktoré žalobca odstránil. V konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, že by boli žalobcom zhotovené rozvody vody, až do ich výmeny firmou A. F., vymenené inou osobou (ods. 14 napadnutého rozhodnutia). Podľa žalovaného na základe vykonaných dôkazov nemožno vo vzťahu k správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu uvedeným záverom súdu prvej inštancie nič vytknúť. Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní nepreukázal, ako správne ustálil súd prvej inštancie, tvrdené protiprávne konanie žalovaného, ktoré žalobca videl v tom, a teda neoprávnená reklamácia vady diela vykonaného žalovaným, ako základný predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, nemohol súd prvej inštancie o žalobe inak rozhodnúť, než ju zamietnuť.

19. V odvolacej replike, ako aj ďalšom následnom podaní, žalobca rozvinul odvolaciu argumentáciu, a pretože podľa § 365 ods. 3 CSP platí, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a pretože novoty v odvolacom konaní možno použiť za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 366 CSP len v odvolaní, zhrnutie ďalších tvrdení a argumentov uvedených žalobcom odvolací súd v podrobnostiach neuvádza.

20. V odvolacej duplike, ako aj ďalšom následnom podaní, žalovaný rozvinul argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu a pretože podľa § 373 ods. 4 CSP platí, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 CSP najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu, zhrnutie ďalších tvrdení a argumentov uvedených žalovaným odvolací súd v podrobnostiach neuvádza.

21. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodnutie verejne vyhlásil dňa 27.11.2025, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

22. Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

23. Podľa § 380 Obchodného zákonníka za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinností druhej strany.

24. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní a dospel k záveru, že zistený skutkový stav obstoja a nie sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany a súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď žalobu žalobcu zamietol a v konaní na súde prvej inštancie nezistil odvolací súd ex officio ani vady procesných podmienok.

25. Odvolací súd na podklade odvolania žalobcu nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od záverov súdu prvej inštancie prijatých v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a s poukazom na obsahové vymedzenie odvolania žalobcu doplnia ďalšie dôvody na zdôraznenie jeho vecnej správnosti, pričom odvolací súd vyhodnocuje iba tie námietky a argumenty uplatnené žalobcom v odvolaní, ktoré mali význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005).

26. Civilných sporový poriadok spočíva na základných princípoch vyjadrených v článku 1 až článku 18 CSP, ktoré tvoria rámec výkladových pravidiel, v súlade s ktorými majú byť aplikované a interpretované právne normy Civilného sporového poriadku. K základným princípom Civilného sporového poriadku patrí aj princíp procesných povinností a procesných bremien strán upravený v článku 8 CSP, podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Všeobecne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť a preukázať žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/81/2010 zo dňa 31.05.2010; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11.04.2017). Povinnosť tvrdiť a dokazovať stíha v sporovom konaní aj žalovaného, avšak rozsah jeho procesných bremien sa odvíja od miery aktivity žalobcu.

27. V súdnej veci sa žalobca od žalovaného domáhal splnenia peňažnej povinnosti titulom nákladov, ktoré žalobca vynaložil v dôsledku neoprávnenej reklamácie väd diela zhotoveného žalobcom pre žalovaného na základe Zmluvy o dielo č. 79/21 zo dňa 05.05.2021. Súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu právne subsumoval pod ustanovenie § 380 Obchodného zákonníka, t.j. titulom náhrady škody a žalobca v odvolaní a jeho obsahovom vymedzení toto právne posúdenie veci súdom prvej inštancie ako nesprávne neidentifikoval. Civilné sporové konanie síce je ovládané zásadou iura novit

curia (práva pozná súd), avšak prípadné nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie môže byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu len v rozsahu a v kontexte uplatnenom odvolateľom v lehote na podanie odvolania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie totiž podlieha prieskumu odvolacím súdom len z odvolacích dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie, resp. doplní v lehote na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP platí, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný a podľa § 365 ods. 3 CSP platí, že odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Viazanosť odvolacími dôvodmi znamená, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní môže prihliadať len na také pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré odvolateľom boli uplatnené a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo a s výnimkou vád, ktoré sa týkajú procesných podmienok a na ktoré odvolací súd podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, iné pochybenia súdu prvej inštancie odvolací súd zisťovať nebude a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nebude na ne prihliadať. Vo vzťahu k prekročeniu prieskumného oprávnenia odvolacieho súdu aj Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze sp. zn. IV. ÚS 239/2025 z 27. júna 2025, zverejnenom v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 21/2025, prijal právnu vetu: „Aj vecne správny dôvod kasácie opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia funkčne príslušným súdom môže porušiť právo na spravodlivý proces podľa ústavy a dohovoru v kontexte nerovného postavenia strán civilného sporového konania, ak opravný súd relevantne prekročí rozsah svojho prieskumného oprávnenia.“

28. Zodpovednosť za škodu podľa ustanovení obchodného práva je upravená ako zodpovednosť objektívna, a teda predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus). Pre vznik a dôvodnosť nároku žalobcu bolo preto potrebné, aby žalobca v konaní preukázal, že predmetné náklady mu vznikli v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti žalovaného zo Zmluvy o dielo č. 79/21 zo dňa 05.05.2021.

29. Základným pojmovým znakom zmluvy o dielo je záväzok zhotoviteľa vykonať určité dielo a záväzok objednávateľa zaplatiť cenu za jeho vykonanie (§ 536 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním objednávateľovi (§ 554 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka). Ak vykonanie diela nezodpovedá výsledku určenému v zmluve, dielo má vady (§ 560 ods. 1 Obchodného zákonníka), pričom zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré ma dielo v čase jeho odovzdania (§ 560 ods. 2 Obchodného zákonníka) a ak vady boli spôsobené porušením jeho povinností, zodpovedá aj za vady diela vzniknuté po čase jeho odovzdania (§ 560 ods. 3 Obchodného zákonníka). Vykonávaním diela s vadami vzniká medzi zhotoviteľom a objednávateľom zodpovednostný vzťah z nárokov z vád diela, ktorému predchádza povinnosť objednávateľa predmet diela prezrieť alebo zariadiť jeho prehliadku a povinnosť včasného oznámenia vád diela (notifikačná povinnosť). Oznámením vád diela si objednávateľ plní svoje zákonné právo, do určitej miery až zákonnú povinnosť, keďže je povinný predmet diela prezrieť alebo zariadiť jeho prehliadku podľa možnosti čo najskôr po odovzdaní predmetu diela (§ 562 ods. 1 Obchodného zákonníka), keď pri nesplnení notifikačnej povinnosti bez zbytočného odkladu mu nárok z vád diela nemusí byť v súdnom konaní priznaný (§ 562 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka).

30. Preto, ak sa žalobca od žalovaného v tomto súdnom konaní domáhal nákladov za neoprávnenú reklamáciu, a teda ak porušenie povinnosti žalovaného malo spočívať v tom, že žalovaným uplatnená reklamácia bola neoprávnená, bolo na žalobcovi, aby v konaní tvrdil a dokazoval, že žalovaný uplatnil neoprávnenú reklamáciu, čím porušil notifikačnú povinnosť vo vzťahu k vadám diela a čím žalobca v príčinnej súvislosti musel vynaložiť predmetné náklady. Žalobca však aj v odvolaní abstrahuje od predmetu tohto súdneho konania a tomu zodpovedajúcemu rozsahu procesných povinností a bremien strán a vyžaduje od žalovaného, aby preukazoval dôvodnosť reklamovanej vady. Predmetom tohto súdneho konania neboli nároky žalovaného z vád diela, a preto nebol to žalovaný, kto mal tvrdiť a dokazovať, že reklamácia bola oprávnená, ale žalobca bol ten, kto si v konaní uplatnil nárok na úhradu nákladov, ktoré mal vynaložiť v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného, a preto žalobca bol ten, kto prioritne mal v konaní tvrdiť a preukazovať zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, a teda mal tvrdiť a preukazovať aj porušenie povinnosti žalovaného, t.j. že uplatnil neoprávnenú reklamáciu.

31. Pokiaľ potom žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že vyzval žalovaného na preukázanie dôvodnosti reklamovanej vady a za týmto účelom samotný žalovaný navrhoval vykonanie znaleckého dokazovania, avšak následne súd prvej inštancie bez akéhokoľvek vykonania ďalšieho dokazovania jednoducho žalobu zamietol, aj napriek skutočnosti, že pred tým bol jeho právny názor úplne opačný, odvolací súd udáva, že v tomto procesnom postupe súdu prvej inštancie nezisťuje porušenie

práva žalobcu na spravodlivý proces, keď takýto procesný postup súdu prvej inštancie zodpovedal rozloženiu procesných povinností a bremien strán, a teda zodpovedal bremenu tvrdenia a dôkaznému bremenu žalobcu o tom, že žalovaný porušil notifikačnú povinnosť vo vzťahu k vadám diela, keď uplatnil neoprávnenú reklamáciu. V tomto kontexte odvolací súd k námietke žalobcu, že predtým bol právny názor súdu prvej inštancie úplne opačný, považuje za potrebné uviesť, že postup súdu v zmysle § 181 ods. 2 CSP, kedy formuluje svoje predbežné právne posúdenie veci, nie je možné stotožňovať s tým, ako v konečnom dôsledku mieni meritórne vo veci rozhodnúť a na základe akých skutkových a právnych záverov toto svoje rozhodnutie odôvodniť, pretože uvedené má miesto až v rámci meritórneho rozhodnutia. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane konštatoval, že ani prípadné porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv a z hľadiska práva na spravodlivý súdny proces takýmto prípadným porušením nedochádza k intenzite dosahujúcej až ústavno-právny rozmer, s následkom porušenia práva na spravodlivý proces a najvyššia súdna autorita tiež konštatovala, že ak sa toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy vplyv na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva a porušenie tohto ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu, napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k navrhovaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/10/2022 zo dňa 14.06.2023). Predbežné právne posúdenie už zo svojho samotného označenia znamená, že nejde o konečné právne posúdenie, a teda nie je pre konajúci súd záväzná v takej miere, že by nemohol následne v konečnom rozhodovaní vec inak právne posúdiť, než sa mu javilo pri predbežnom právnom posúdení veci. Žalobca pritom bol v celom konaní na súde prvej inštancie odborne právne zastúpený advokátom vykonávajúcím advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným a podľa článku 11 ods. 3 základných princípov CSP platí, že kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou, pričom k náležitej znalosti a odbornosti advokáta patrí aj znalosť právnych predpisov, a to tak procesných, ako aj hmotnoprávných a následne z toho vyplývajúci stav, že najskôr musí žalobca z hľadiska hmotného práva ustáť dôvodnosť svojho nároku a až následne nastupuje obrana žalovaného. Preto, ak súd prvej inštancie po predbežnom právnom posúdení veci dôsledne rozložil v konaní procesné bremená a povinnosti strán a ak najskôr vyžadoval od žalobcu, aby podľa hmotného práva preukázal porušenie povinnosti žalovaným, šlo o súladný postup súdu prvej inštancie zodpovedajúci dôslednému posúdeniu dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku.

32. Žalobca v odvolaní tiež vytýkal súdu prvej inštancie, že nemôže ísť na jeho vrub to, že dochádza k úniku vody, a preto nemôže súd prvej inštancie argumentovať, že mal vybavovať reklamácie, avšak žalobca opomína, že v konaní nebolo sporným, že k prejavom spočívajúcim v presaku vody v priestoroch (pracovisko CT) nachádzajúcich sa pod priestormi (Kardio JIS) rekonštruovaných žalobcom, dochádzalo po tom, čo žalobca vykonal dielo, pričom odborne spôsobilou osobou vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bol žalobca ako zhotoviteľ, a teda žalovaný ako objednávateľ nemal právnu povinnosť identifikovať vadu diela tak, že by konkretizoval v čom vada spočíva, ale žalovaný mohol žalobcovi oznámiť len prejavy predmetnej vady, teda ako sa zistené nedostatky prejavujú. Ak k presakovaniu vody v priestoroch nachádzajúcich sa pod priestormi rekonštruovanými žalobcom začalo dochádzať po zhotovení diela žalobcom, len strohé konštatovanie a postoj žalobcu o tom, že vady na žalobcovej časti diela sa nepreukázali, nie je možné hodnotiť ako postup zhotoviteľa s odbornou starostlivosťou pri vadách diela. Žalobca síce v odvolaní dôvodí tým, že voda zjavne a preukázateľne nepochádzala z činností, ktoré na diele vykonal žalobca, avšak žalobca vo svojej argumentácii abstrahuje od skutočností, že k presakovaniu vody v priestoroch žalovaného, nachádzajúcich sa pod priestormi rekonštruovanými žalobcom, začalo dochádzať po vykonaní diela žalobcom. Žalobca zo svojho pohľadu vyhodnotil, že reklamácie žalovaného sú nedôvodné, avšak presaky vody naďalej pretrvávali a žalovaný ako objednávateľ mohol detekovať len prejavy vád. Žalobca súdu prvej inštancie vyčíta odbornú nepodkutosť a nepochopenie problematiky, no samotný žalobca ako odborne zdatná osoba sa zameriava len na konštatovanie, že na jeho časti diela sa vada nijakým spôsobom neprejavila a nepreukázala. Je pritom bežným prejavom práve pri vadách rozvodov vody alebo kanalizačných rozvodov, že k prejavom vady nedochádza len na miestach, kde sa vada vyskytuje, ale častejšie k prejavom dochádza na miestach mimo skutočného výskytu vady, čo je dané samotným charakterom vodovodných a kanalizačných rozvodov.

33. Vzhľadom na uvedené odvolací súd vyhodnocuje ako správny záver súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal tvrdené protiprávne konanie žalovaného, a teda neoprávnenú reklamáciu vady diela vykonaného žalovaným a keďže atribúty náhrady škody sú kumulatívne, už nesplnenie jedného z nich vedie k záveru o nedôvodnosti nároku.

34. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal porušenie práva na spravodlivý proces tým, že vyhlásenie odvolaním žalobcu napadnutého rozhodnutia sa uskutočnilo bez vyvolania veci, odvolací súd udáva, že z obsahu spisu súdu prvej inštancie zistil, že na pojednávaní konanom dňa 22.11.2024, na ktorom sa za žalobcu zúčastnil konateľ I. F. a zúčastnil sa aj zástupca žalobcu, súd prvej inštancie v súlade s § 182 CSP umožnil stranám zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci a následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Následne súd prvej inštancie v súlade s § 219 ods. 2 CSP pojednávanie odročil na vyhlásenie rozsudku na deň 13.12.2024 o 10.45 hod. Odvolací súd zistil zo záznamu vyhotoveného technických zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku o vyhlásení rozsudku dňa 13.12.2024 (§ 98 CSP), že súd prvej inštancie rozhodnutie dňa 13.12.2024 od 10:45 hod vyhlasoval, čo vyplýva z času, kedy bol zvukový záznam začatý. Taktiež v zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku (§ 99 CSP) súd prvej inštancie dátum a čas vyhlásenia rozhodnutia uviedol 13.12.2024 o 10.45 hod. Odvolací súd nemal možnosť z obsahu spisu a ani zvukového záznamu vyhotoveného technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku zistiť, či pred vyhlásením rozsudku došlo k vyvolaniu strán a ich zástupcov do pojednávacej miestnosti. Keďže na vyhlásení rozhodnutia sa už žiadne vyjadrenia strán a ich zástupcov nepredpokladajú, ani vykonanie dôkazov alebo uplatňovanie akýchkoľvek prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany, o čom svedčí aj to, že v súlade so zákonnou koncentráciou konania súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 22.11.2024 vyhlásil uznesenie, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP), neodňala sa tým žalobcovi možnosť konať pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie pritom následne písomné vyhotovenie vyhláseného rozsudku doručoval stranám tak, že zástupcovi žalobcu bolo doručené dňa 16.12.2024, čo vyplýva z údajov elektronickej doručky, a teda súd prvej inštancie písomné vyhotovenie vyhláseného rozsudku v súlade s § 219 ods. 2 CSP odoslal stranám najneskôr do troch dní od vyhlásenia. Pre úplnosť odvolací súd tiež udáva, že na zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku je zaznamenaný úradný záznam konajúcej sudkyne súdu prvej inštancie o tom, že po vyhlásení rozsudku sa pred pojednávacou miestnosťou nachádzala právna zástupkyňa žalobcu B. M. G., ktorá tam pri vyvolaní veci nebola. Právna zástupkyňa žalobcu predložila súdu občiansky preukaz, pracovnú zmluvu a poverenie. Sudkyňou jej následne v pojednávacej miestnosti bolo oznámené vyhlásené rozhodnutie, jeho výrok i stručné odôvodnenie s tým, že bližšie odôvodnenie rozsudku bude obsahovať jeho písomné vyhotovenie.

35. Žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj v rozsahu závislého výroku II. o náhrade trov konania, avšak žalobca neuviedol žiadnu odvolaciu argumentáciu prečo v tomto rozsahu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. V zmysle § 262 ods. 1 CSP síce platí, že o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, čo však neznamená, že v prípade odvolania podaného odvolateľom proti závislému výroku o náhrade trov konania, by odvolací súd mal správnosť rozhodnutia o trovách konania vyhodnocovať ex offa, resp. bez odvolacej argumentácie odvolateľa, ale aj pri posudzovaní správnosti závislého výroku je odvolací súd viazaný a limitovaný tvrdeniami a argumentmi uvedenými odvolateľom.

36. Vzhľadom na uvedené odvolací súd na základe obsahového vymedzenia odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodoval podľa pomeru úspechu vo veci, je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).